

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 118/17
Λουξεμβούργο, 10 Νοεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση T-180/15
Icar κ.λπ. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο της ΕΕ ακυρώνει εν μέρει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή κατά του ομίλου Icar για τις συμπράξεις που αφορούσαν παράγωγα επιτοκίου σε γιεν

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι για μία από τις συμπράξεις αυτές η Επιτροπή δεν απέδειξε τη συμμετοχή της Icar, ότι ήταν υπερβολική η διάρκεια που έγινε δεκτή από την Επιτροπή ως προς τη συμμετοχή της Icar σε τρεις από τις εν λόγω συμπράξεις και ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη μεθοδολογία υπολογισμού του προστίμου

Το 2013 η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμα συνολικού ύψους 669 719 000 ευρώ στις τράπεζες UBS, RBS, Deutsche Bank, Citigroup και JPMorgan και στη μεσολαβήτρια RP Martin για συμμετοχή σε μία ή περισσότερες συμπράξεις στον τομέα των παραγώγων επιτοκίου σε γιεν¹. Η Επιτροπή διαπίστωσε επτά διακριτές διμερείς παραβάσεις, διάρκειας ενός έως δέκα μηνών, οι οποίες διεπράχθησαν μεταξύ 2007 και 2010. Η σύμπραξη είχε ιδίως τη μορφή ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ «διαπραγματευτών» (trader) των μετεχουσών τραπεζών σχετικά με την υποβολή ορισμένων εκτιμήσεων επιτοκίου σε γιεν που αφορούσαν το Libor. Οι εν λόγω διαπραγματευτές αντάλλαξαν, επίσης, επανειλημμένως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες είτε σχετικά με διαπραγματευτικές θέσεις είτε σχετικά με την υποβολή μελλοντικών εκτιμήσεων επιτοκίων σε γιεν που αφορούσαν το Libor. Καθώς οι ανωτέρω εταιρίες αναγνώρισαν τη συμμετοχή τους στις συμπράξεις, η υπόθεση περατώθηκε από την Επιτροπή με τη διαδικασία διευθετήσεως διαφορών.

Ο όμιλος Icar, ο οποίος κατά την Επιτροπή διευκόλυνε έξι από τις επτά αυτές συμπράξεις², επέλεξε να μη μετάσχει σε διαδικασία διευθετήσεως της διαφοράς, παρότι είχε εφαρμοστεί ως προς αυτόν η συνήθης διαδικασία. Με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2015³, η Επιτροπή επέβαλε στον όμιλο Icar πρόστιμο ύψους 14 960 000 ευρώ. Η Icar προσέφυγε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με τη σημερινή του απόφαση **το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει εν μέρει την απόφαση της Επιτροπής.**

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε ούτε σε νομική πλάνη ούτε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι οι παραβάσεις που καταλόγισε στην Icar περιόριζαν τον ανταγωνισμό ως εκ του αντικειμένου τους.

Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι για τη διμερή σύμπραξη μεταξύ των τραπεζών UBS και RBS του 2008 η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η Icar γνώριζε τον ρόλο που διαδραμάτιζε η RBS στη σύμπραξη. Βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων, η Επιτροπή δεν ήταν δυνατόν να καταλήξει ούτε στο συμπέρασμα ότι η Icar έπρεπε να έχει υποπτευθεί ότι τα αιτήματα που της υπέβαλε η UBS το 2008 εντάσσονταν στο πλαίσιο της υλοποίησεως συμπράξεως με άλλη τράπεζα (τη RBS). **Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει το**

¹ Απόφαση C(2013) 8602 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.39861 – Παράγωγα επιτοκίου σε γιεν).

² Συγκεκριμένα τις διμερείς συμπράξεις UBS/RBS του 2007, UBS/RBS του 2008, UBS/DB του 2009, Citi/RBS του 2010, Citi/DB του 2010 και Citi/UBS του 2010.

³ Απόφαση C(2015) 432 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.39861 – Παράγωγα επιτοκίου σε γιεν).

τμήμα της αποφάσεως της Επιτροπής που διαπιστώνει τη συμμετοχή της Icar στη διμερή σύμπραξη μεταξύ UBS και RBS το 2008.

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, περαιτέρω, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τη διαπιστωθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση διάρκεια τριών εκ των συμπράξεων στις οποίες θεωρήθηκε ότι έλαβε μέρος η Icar. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Icar έλαβε μέρος στη σύμπραξη UBS/RBS του 2007 μετά την 22α Αυγούστου 2007⁴, στη σύμπραξη Citi/RBS μεταξύ 5ης Μαρτίου και 27ης Απριλίου 2010⁵ και στη σύμπραξη Citi/UBS μεταξύ της 28ης Απριλίου και 18ης Μαΐου 2010⁶.

Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει επίσης ότι, στις περιπτώσεις «υβριδικής» διαδικασίας διευθετήσεως οι οποίες δεν αφορούν το σύνολο όσων μετείχαν στην παράβαση, η Επιτροπή υποχρεούται να σέβεται το τεκμήριο αθωότητας της επιχειρήσεως που αποφάσισε να μη συμμετάσχει σε διαδικασία διευθετήσεως. Η Επιτροπή παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας της Icar, λαμβάνοντας θέση ήδη από την απόφαση του 2013 -την οποία εξέδωσε κατόπιν διαδικασίας διευθετήσεως στην οποία δεν είχε λάβει μέρος η Icar- επί του ζητήματος της ευθύνης της Icar λόγω της «διευκολύνσεως» των σχετικών παραβάσεων. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί, ωστόσο, ότι η παραβίαση αυτή, η οποία αφορά την απόφαση του 2013, δεν μπορεί να ασκήσει άμεση επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ότι τυχόν πλημμέλεια σχετική με την αμεροληψία της Επιτροπής δεν επηρέασε, υπό της περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν εξήγησε στην απόφασή της τη μέθοδο που εφάρμοσε για τον καθορισμό των επιβληθέντων προστίμων. **Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει, λόγω ελλιπούς αιτιολογίας, το τμήμα της αποφάσεως με το οποίο καθορίζονται τα πρόστιμα.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

⁴ Η Επιτροπή είχε κρίνει ότι η σύμπραξη αυτή διήρκεσε από τις 14 Αυγούστου έως την 1η Νοεμβρίου 2007.

⁵ Η Επιτροπή είχε κρίνει ότι η σύμπραξη αυτή διήρκεσε από τις 3 Μαρτίου έως τις 22 Ιουνίου 2010.

⁶ Η Επιτροπή είχε κρίνει ότι η σύμπραξη αυτή διήρκεσε από τις 28 Απριλίου έως τις 2 Ιουνίου 2010.